

EUROPA-PARLAMENTET

2009 – 2014

Mødedokument

A7-0241/2010

25.8.2010

BETÆNKNING

om gennemførelsen af EU-lovgivning til bevarelse af biodiversitet
(2009/2108(INI))

Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed

Rådgivende ordfører: Esther de Lange

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	18
UDTALELSE FRA FISKERIUDVALGET.....	18
UDTALELSE FRA UDVALGET FOR ANDRAGENDER.....	18
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	18

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om gennemførelsen af EU-lovgivning til bevarelse af biodiversitet (2009/2108(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse om stop for tab af biodiversitet inden 2010 – og fremover: Opretholdelse af økosystemfunktioner til gavn for menneskeheden (KOM(2006)0216),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om midtvejsevalueringen af gennemførelsen af EU's handlingsplan for biodiversitet (KOM(2008)0864),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om mulighederne for en EU-strategi og mål for biodiversitet for tiden efter 2010 (KOM(2010)0004),
- der henviser til Kommissionens rapport om bevaringsstatus for naturtyper og arter, i medfør af habitatdirektivets artikel 17, (KOM(2009)0358),
- der henviser til Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle¹ (fugledirektivet) og til sin beslutning af 17. januar 2001² om gennemførelse af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter³ (habitatdirektivet),
- der henviser til Rådets (miljø) konklusioner af 25. juni 2009 om midtvejsevalueringen af gennemførelsen af EU's handlingsplan for biodiversitet og en EU-strategi for invasive ikke-hjemmehørende arter,
- der henviser til Rådets uformelle samling den 26.-27. januar 2010 i Madrid, hvor de såkaldte Cibeles-prioriteter vedtoges, og Rådets (miljø) konklusioner af 15. marts 2010 om biodiversitet i tiden efter 2010 - vision og mål i EU og globalt og den internationale ABS-ordning (adgang til genetiske ressourcer samt deling af fordele),
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 25.-26. marts 2010, særlig punkt 14,
- der henviser til sin beslutning af 22. maj 2007 om stop for tab af biodiversitet inden 2010⁴,
- der henviser til det europæiske topmøde i Göteborg i 2001, hvor det vedtoges at standse forringelsen af biodiversiteten inden 2010 som led i strategien for bæredygtig udvikling,
- der henviser til undersøgelsen af de økonomiske aspekter af økosystemer og biodiversitet (TEEB) (<http://www.teebweb.org>),

¹ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2006/105/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 368).

² EFT C 262 af 18.9.2001, s. 132.

³ EUT L 206 af 22.7.1992, s. 7. Senest ændret ved direktiv 2006/105/EF.

⁴ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 117.

- der henviser til Kommissionens meddelelse om en EU-strategi for invasive arter (KOM(2008)0789),
 - der henviser til EU's blåbog om en integreret EU-havpolitik (KOM(2007)0575 og SEK(2007)1278) og de igangværende forberedelser af reformen af den fælles fiskeripolitik,
 - der henviser til foranstaltningerne med henblik på bedre bevarelse af natur og biodiversitet som en del af sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik samt de muligheder, der ligger i den reform af den fælles landbrugspolitik, som drøftes i øjeblikket,
 - der henviser til, at De Forenede Nationer har udråbt 2010 til biodiversitetsår,
 - der henviser til resultaterne af femtende partskonference (COP15) under konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES), som afholdtes i Doha (Qatar) den 13.-25. marts 2010,
 - der henviser til den kommende femte partskonference, der fungerer som møde mellem parterne i Cartagena-protokollen om biosikkerhed (COP-MOP5), og partskonferencen (COP10) under FN's biodiversitetskonvention (CBD),
 - der henviser til EEA-rapport nr. 4/2009 "Progress towards the European 2010 biodiversity target", navnlig bilaget vedrørende "SEBI 2010 Biodiversity indicator",
 - der henviser til Kommissionens vejledende dokument "Guidelines for the establishment of the Natura 2000 network in the marine environment – Application of the Habitats and Birds Directives" (maj 2007),
 - der henviser til Europa 2020-strategien,
 - der henviser til FN's tredje "Global Biodiversity Outlook"-rapport,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelse fra Fiskeriudvalget og Udvalget for Andragender (A7-0241/2010),
- A. der påpeger, at EU's lovgivning bør have indvirkning på biodiversiteten, sådan som det var tilfældet med vandrammedirektivet (2000/60/EF) og havstrategirammedirektivet (2008/56/EF),
- B. der henviser til, at det klart fremgår af Kommissionens meddelelser, at EU ikke har opfyldt sit biodiversitetsmål for 2010,
- C. der henviser til, at det fremgår af sundhedstjekket af arter og naturtyper, der er beskyttet i henhold til habitatdirektivet, at de fleste arter og naturtyper har en ugunstig bevaringsstatus, at udryddelsesraten er foruroligende høj - ifølge nogle skøn er artsrigdommen reduceret med 30 % over de sidste 40 år - og at der ikke er noget tegn på, at årsagerne til det voldsomme tab af biodiversitet er i tilbagegang, samt henviser til, at naturtyper og arter af EU-betydning potentielt er truet af menneskeskabte klimaændringer;

der endvidere påpeger, at der ifølge videnskaben stadig findes mange uregistrerede arter, hvilket gør det umuligt at måle det fulde omfang af biodiversitetstab,

- D. der henviser til, at flere faktorer har hindret EU i at opfylde sit 2010-mål, såsom manglende erkendelse og modarbejdelse af drivkræfterne bag faldet i biodiversitet, ufuldstændig gennemførelse af lovgivning, ufuldstændig og dårlig integrering i sektorpolitikker, utilstrækkelig videnskabelig knowhow og manglende data, manglende politisk vilje, utilstrækkelige støttemidler, mangel på supplerende effektivitetsstyrede instrumenter til løsning af specifikke problemer som invasive ikke-hjemmehørende arter,
- E. der henviser til, at biodiversiteten er verdens naturkapital og som sådan en afgørende forudsætning for menneskelivets eksistens på Jorden og for samfundenes trivsel, såvel direkte som indirekte i kraft af de økosystemtjenester, den yder, samt at biodiversitet spiller en central rolle i den globale kamp mod sult og for fødevarerikkerhed, og at bevarelse og bæredygtig anvendelse af biodiversitet er en af forudsætningerne for at kunne afbøde og tilpasse sig til klimaændringerne,
- F. der henviser til, at biodiversitet er det uerstattelige grundlag for menneskehedens udvikling, og at tabet heraf samt af den naturarv, den er knyttet sammen med, skaber uligevægt og forårsager mærkbare økonomiske og velfærdsmæssige tab af samme størrelsesorden som omkostningerne ved en manglende indsats mod klimaændringer,
- G. der henviser til, at undersøgelsen om de økonomiske aspekter ved økosystemer og biodiversitet (The Economics of Ecosystems and Biodiversity, TEEB) også bekræfter, at tabet af biodiversitet forårsager mærkbare økonomiske og velfærdsmæssige tab,
- H. der henviser til, at det af en aktuel Eurobarometer-undersøgelse fremgår, at EU-borgerne ikke har noget særlig stort kendskab til begrebet biodiversitet og følgerne af tab af biodiversitet,
- I. der henviser til, at arters forsvinden kan medføre brud på fødekæden, der er en forudsætning for overlevelsen af andre dyre- og plantearter, som er af afgørende betydning for fødevarerproduktionen, tilpasningen til klimaændringerne, modstandsdygtigheden over for eksterne påvirkninger og bevarelsen af genetiske værdier,

Generelt

1. konstaterer med stærk foruroligelse, at det menneskebestemte tab af biodiversitet foregår i et meget højt tempo, og at vi, hvis det fortsætter som i de seneste årtier, vil stå tilbage med en stærkt forarmet og uopretteligt beskadiget natur i 2050; understreger, at fungerende økosystemer er en forudsætning for vores egen eksistens;
2. påpeger, at biodiversitet er den vigtigste indikator for en god miljøtilstand;
3. er klar over, at det ikke blot moralsk set, men også ud fra et økologisk og økonomisk synspunkt er uacceptabelt ikke at standse tab af biodiversitet, eftersom vi dermed berøver kommende generationer en rig og naturlig biodiversitets økosystemtjenester og velfærdsfordele; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre styringen og harmoniseringen af biodiversitetsindsatsen såvel internt som eksternt;

4. er endvidere klar over, at en vellykket indsats på de tre problemområder fødevarer sikkerhed, biodiversitetstab og klimaændringer forudsætter en sammenhængende tilgang og en fremtidig EU-strategi for biodiversitet, som er fuldt ud integreret med strategierne for henholdsvis bekæmpelse af fattigdom og sult samt modvirkning af og tilpasning til klimaændringerne;
5. anerkender, at ngo'er har en vigtig rolle at spille for beskyttelsen af biodiversiteten, både som bidragsydere til beslutningsprocessen og som aktører "i marken" samt via deres indsats for at højne offentlighedens bevidsthed;
6. erklærer sig ikke desto mindre enig med TEEB-undersøgelsen i, at måling af biodiversitetens økonomiske værdi har visse metodologiske begrænsninger og ikke bør overskygge de aspekter vedrørende etik og hensynet til de kommende generationer, som er knyttet til bevarelsen af biodiversiteten;
7. er dybt bekymret over den manglende bevidsthed om, at det haster med at standse tabet af biodiversitet, som præger den internationale politiske dagsorden;

EU og den globale biodiversitet

8. beklager dybt, at EU's mål om at standse forringelsen af biodiversiteten inden 2010, der fastsattes på det europæiske topmøde i Göteborg i 2001, ikke er blevet opfyldt, og deler den bekymring, som mange andrager har udtrykt over for Europa-Parlamentet;
9. glæder sig over Kommissionens meddelelse om "mulighederne for en EU-vision og mål for biodiversitet for tiden efter 2010";
10. glæder sig også over konklusionerne fra Rådets (miljø) samling den 15. marts 2010, bl.a. om det nye overordnede mål at standse tabet af biodiversitet og nedbrydelsen af økosystemtjenester i EU inden udgangen af 2020 og så vidt muligt genetablere disse med forbehold af de naturlige ændringer i biodiversiteten, samt over konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 25.-26. marts 2010, i henhold til hvilke det haster med at vende den fortsatte tendens med tab af biodiversitet og forringelse af økosystemet;
11. mener, at en standsning af tabet af biodiversitet er den absolut mindste ambition, der skal opfyldes inden 2020;
12. henleder opmærksomheden på de værdifulde initiativer til genoprettelse af biodiversiteten og økosystemtjenesterne, der allerede er i gang, og mener, at sådanne genoprettelsesaktiviteter også skal indgå i det overordnede mål for 2020;
13. mener, at det i tilfælde af manglende data er nødvendigt med en indgående analyse af de miljømæssige, økonomiske og sociale konsekvenser;
14. er i betragtning af biodiversitetens og økosystemtjenesternes globale karakter og disses afgørende betydning for overordnede mål som bæredygtig udvikling, mindskelse af fattigdom og sult og forbedring af sundhed og menneskers velfærd overbevist om, at EU's kommende strategi også bør intensivere EU's internationale bestræbelser på at standse tabet af biodiversitet, da bl.a. TEEB-undersøgelsen har givet tilstrækkelige beviser for, at

dette er både omkostningseffektivt og muligt, og dermed bidrage mere effektivt til 2015-udviklingsmålene;

15. understreger endvidere, at der som led i en politik til beskyttelse og forbedring af biodiversiteten er behov for en fælles EU-politik til løsning af problemet med invasive ikke-hjemmehørende arter, og påpeger den særlig snævre forbindelse mellem transportkorridorer og massiv indførelse af ikke-hjemmehørende arter;

Natura 2000

16. erkender, at en fuldstændig og korrekt gennemførelse af Natura 2000-lovgivningen spiller en vigtig rolle for opfyldelsen af EU's målsætninger for biodiversitet, klimaændringer og bæredygtig udvikling; finder det i denne henseende afgørende ved gennemførelsen af Natura 2000, at samarbejdet med brugerne af jorden øges betydeligt og intensiveres positivt; understreger, at Natura 2000-foranstaltningerne allerede har givet bemærkelsesværdige resultater;
17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre habitatdirektivets artikel 6;
18. nærer fortsat en vis bekymring for en fuld og omhyggelig gennemførelse af Natura 2000-lovgivningen til trods for de positive og håndgribelige resultater, visse medlemsstater har opnået for flere arters bevarelsesstatus; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at prioritere gennemførelsen af Natura 2000 højere;
19. glæder sig over, at Natura 2000-netværket repræsenterer 18 % af EU's område (til lands), og over de tidlige fremskridt i formuleringen af naturbeskyttelsesforanstaltninger eller forvaltningsplaner; beklager medlemsstaternes manglende overholdelse af de frister, der er fastsat i direktiverne, og opfordrer derfor medlemsstaterne til hurtigt at gribe ind for at sikre, at fugle- og habitatdirektivet gennemføres fuldt ud;
20. er bekymret over de manglende fremskridt med etableringen af Natura 2000-netværket i havmiljøet og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde de nødvendige procedurer;
21. opfordrer Kommissionen til at vedtage en model for havbeskyttelsesområder, der gør det muligt at forene miljøbeskyttelse med bæredygtigt fiskeri; opfordrer den til regelmæssigt at aflægge rapport dels om medlemsstaternes fremskridt med gennemførelsen af habitat- og fugledirektiverne i national ret, især etableringen af Natura 2000-netværket i havmiljøet, eftersom mindre end 10 % af de nuværende beskyttede områder er havområder, og dels om medlemsstaternes indberetnings- og tilsynsforpligtelser;
22. bemærker, at EU-lovgivningen om biodiversitet ikke yder havdyr og havhabitater samme grad af beskyttelse som landdyr og habitater på land, og opfordrer derfor Kommissionen til at foretage en vurdering af lovgivningens svagheder og gennemførelsen heraf, og til at skabe havbeskyttelsesområder, hvor økonomiske aktiviteter, herunder fiskeri, er genstand for intensiv økosystembaseret forvaltning;
23. bemærker endvidere, at de forskellige konventioner for de regionale farvande omkring

EU, såsom Ospar, Helcom og Barcelona, udgør en vigtig ramme om beskyttelsen af havøkosystemer;

24. mener, at medlemsstaterne skal kunne iværksætte initiativer til beskyttelse af havets biodiversitet, der er mere vidtgående end de tiltag, der kræves i EU-retten;
25. minder om, at etableringen af et sammenhængende NATURA 2000-netværk kræver bevarelse af de elementer i landskabet, der er af afgørende betydning for vilde dyr og planter; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at involvere sig aktivt i vedligeholdelse og udvikling af sammenkoblingen af beskyttede områder, uanset om de ligger til lands eller til vands, samt af landbrugsområder af høj naturværdi;
26. støtter Det Europæiske Miljøagenturs kommentarer, hvoraf fremgår, at "at bevaringsstatussen for arter og levesteder, som er beskyttet under EU-habitatdirektivet, giver anledning til bekymring", og at man ikke skal "fokusere alle vores bestræbelser på at bevare øer af biodiversitet, mens vi mister naturen alle andre steder", da dette afspejler de synspunkter, der meget ofte udtrykkes af EU-borgerne i deres andragender til Europa-Parlamentet;
27. minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at havstrategidirektivet ikke begrænser anvendelsen af havbeskyttelsesområder til Natura 2000, og anmoder derfor medlemsstaterne og Kommissionen om at tage alle havbeskyttelsesområder i betragtning og knytte forbindelser imellem dem, inklusive områder, der er beskyttede i henhold til de regionale havkonventioner, med det formål at skabe et sammenhængende og omfattende netværk;
28. noterer sig, at det er nødvendigt at sikre en vis subsidiaritet i EU's miljølovgivning, men er bekymret for, at denne grad af fleksibilitet kan føre til misbrug fra medlemsstaternes side, når de gennemfører lovgivningen; beklager de iøjnefaldende forskelle mellem medlemsstaterne, hvad angår f.eks. Natura 2000-områders eksterne virkning, gruppefritagelser for igangværende aktiviteter eller anvendelsen af forsigtighedsprincippet; opfordrer til i tilfælde af sådanne iøjnefaldende forskelle at undersøge, om ikke de pågældende medlemsstater anvender reglerne på en måde, der vanskeliggør en effektiv opnåelse af de opstillede biodiversitetsmål;
29. opfordrer på baggrund af disse forskelle medlemsstaterne imellem Kommissionen til at sørge for yderligere afklaring omkring direktiver eller vejledning, hvor der er behov herfor, og for at denne afklaring eller vejledning ideelt set er baseret på og/eller belyst ved bedste praksis;
30. opfordrer indtrængende Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer til at notere sig de uafhængige eksperter kommentarer inden for rammerne af en undersøgelse, der på anmodning af Udvalget for Andragender er foretaget af anvendelsen af habitatdirektivet, navnlig for så vidt angår den manglende evaluering af alternativer til og kumulative virkninger af projekter, den utilstrækkelige forvaltning af lokaliteterne og, når der er truffet kompensationsforanstaltninger, den manglende kontrol af sådanne foranstaltninger og det forhold, at de, såfremt de overhovedet gennemføres, gennemføres for sent, samt de øvrige forslag og anbefalinger i denne rapport;

31. understreger vigtigheden at anvende forsigtighedsprincippet på natur af betydning for biodiversiteten i overensstemmelse med Domstolens afgørelser;
32. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at miljøkonsekvensundersøgelser og strategiske miljøvurderinger har en tilstrækkelig god kvalitet, når det gælder biodiversitet, til at garantere en korrekt gennemførelse af Natura 2000-lovgivningen;
33. opfordrer til, at direktivet om vurdering af virkninger på miljøet (VVM-direktivet) styrkes, og dets formål fortolkes meget strengere for at gøre det muligt at undgå et nettotab og om muligt opnå en forøgelse af biodiversiteten, samt at indføre specifikke krav til den løbende overvågning af projekters indvirkning på biodiversiteten og afbødningsforanstaltningernes effektivitet, med passende bestemmelser vedrørende adgang til disse oplysninger og håndhævelse;
34. tror på, at bedre tværnationalt samarbejde, kan have betydelige fordele i forhold til at opfylde Natura 2000-målene;
35. er desuden bekymret over manglen på tværnationalt samarbejde, som kan betyde, at identiske områder behandles forskelligt, og understreger det praktiske i at udnytte de eksisterende instrumenter, såsom den europæiske gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), som en retlig foranstaltning;
36. opfordrer indtrængende Kommissionen til i sin kommende strategi for biodiversitet og i Natura 2000-sammenhæng i højere grad at fokusere på økosystemtjenester, samtidig med at den bygger videre på og øger bestræbelserne på at opnå gunstig bevaringsstatus for plante- og dyrearter og deres habitater;

Integrering i andre politikområder

37. er overbevist om, at Natura 2000-netværket til lands og til vands ikke er det eneste EU-instrument til bevarelse af biodiversiteten, men at der er behov for en mere integrerende tilgang, for at EU's biodiversitetspolitik kan lykkes;
38. opfordrer derfor Kommissionen til at sørge for på en gensidigt forstærkende måde yderligere at integrere biodiversitet på andre EU-politikområder, f.eks. landbrug, skovbrug, fiskeri, regionalpolitik og samhørighed, transport, turisme, udviklingssamarbejde, forskning og innovation, og at styrke overensstemmelsen mellem EU's sektor- og budgetpolitik; understreger de store muligheder der er for at give biodiversiteten en højere prioritet, navnlig inden for den fælles landbrugspolitik, regionalpolitikken og den fælles fiskeripolitik;
39. fremhæver forbindelsen mellem vandforvaltning og biodiversitet som en nøgelfaktor for opretholdelse af livet og en bæredygtig udvikling;
40. mener, at landbrugerne spiller en afgørende rolle i opfyldelsen af EU's biodiversitetsmål, og påpeger, at der i 1992 blev givet et indledende incitament til at integrere beskyttelsen af biodiversiteten i den fælles landbrugspolitik, og at reformen i 2003 efterfølgende har indført foranstaltninger som f.eks. krydsoverensstemmelse, enkeltbetaling pr. bedrift (frakobling) og udvikling af landdistrikterne, hvilket bidrager til biodiversiteten;

41. udtrykker imidlertid sin bekymring for EU's landmænds mulighed for at fortsætte med at producere fødevarer af høj kvalitet til konkurrencedygtige priser; mener, at landbrugsreformen burde belønne landmænd ordentligt for deres bestræbelser på at nå EU's biodiversitetsmål;
42. påpeger, at land- og skovbrugsrelaterede aktiviteter i Europa har bidraget væsentligt til den mangfoldighed af arter og biotoper og det varierede landbrugslandskab, som nu anses for at have behov for beskyttelse, og understreger derfor, at det på sigt kun er gennem land- og skovbrugsrelaterede aktiviteter at landbrugslandskabet og biodiversiteten kan bevares i EU;
43. glæder sig over de hidtidige forsøg på at integrere miljøhensyn som en integreret del i den fælles landbrugspolitik som f.eks. indførelsen af miljøvenlige landbrugsforanstaltninger og god landbrugs- og miljømæssig stand; opfordrer Kommissionen til benytte reformen af den fælles landbrugspolitik som en lejlighed til yderligere at forstærke denne tendens og arbejde i retning af fuldt bæredygtigt landbrug i EU, hvor hensynet til naturen er et ledende princip, bl.a. ved indførelse af godtgørelse for økotjenester eller levering af offentlige ydelser, herunder bæredygtigt landbrug i økologisk sårbare områder, såsom Natura 2000-områder, for at sikre, at bæredygtige landbrugsmetoder modtager støtte i fremtiden, at god praksis belønnes og fremmes i rimeligt omfang, og at landmændene, der udøver den, ikke stilles dårligt økonomisk eller på anden måde, således at der skabes betingelser for, at bedrifterne også vil være i stand til at bidrage til biodiversiteten i fremtiden;
44. opfordrer Kommissionen til at være mere opmærksom på, om alle EU-forordninger og -direktiver, som specielt har til formål at bevare biodiversiteten, overholdes;
45. konstaterer, at EU som led i sin landbrugspolitik har fastlagt krydsoverensstemmelsesregler, der sigter på bevarelse af biodiversitet, men at disse beklageligvis i mange tilfælde ikke gennemføres og kontrolleres ensartet på EU-plan;
46. er klar over, at arealanvendelsepolitik er et andet centralt element i bevarelsen af naturen, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at forbedre integrationen af biodiversitetskrav i beslutningsprocesserne på lokalt og regionalt plan i spørgsmål vedrørende arealanvendelse og territorialpolitik, herunder i regional- og samhörighedspolitikken;
47. påpeger, at arealforvaltning og bevarelse af biodiversitet ikke er modsætninger, og at en integreret arealforvaltning tilvejebringer levesteder til fordel for artsrigdommen;
48. understreger betydningen af at standse og vende nedgangen i mangfoldigheden af dyrkede arter og sorter, som fører til erosion af de genetiske grundlag, som mennesker og dyrs ernæring afhænger af; understreger behovet for at fremme brugen af traditionelle landbrugsplantearter, som er specifikke for visse regioner;
49. opfordrer under hensyntagen til den økonomiske, sociale og miljømæssige værdi af landbrugs- og husdyrs genetiske mangfoldighed Kommissionen til at definere specifikke prioriterede mål for at standse tabet af genetisk mangfoldighed og tabet af hjemmehørende arter; opfordrer endvidere til at vedtage en definition af "hjemmehørende"/"ikke-

hjemmehørende” arter og foranstaltningerne til deres bevarelse;

50. mener, at den fælles landbrugspolitik bør belønne landmænd, der leverer ekstra økosystemtjenester til bevaring af biodiversiteten, gennem en EU-finansieret supplerende direkte arealbetaling; gentager sin anmodning om bonuskrydsoverensstemmelse, hvor landbrugerne tildes bonuspoint for foranstaltninger, der fremmer biodiversiteten, og træffes ud over de obligatoriske foranstaltninger, der følger af god landbrugs- og miljømæssig krydsoverensstemmelse;
51. konstaterer, at der inden for miljølovgivningen er opnået mange positive resultater som f.eks. indførelsen af integreret plantebeskyttelse og den nye EU-pesticidlovgivning, der fremmer en særlig plantebeskyttelse, som virker målrettet på skadedyr, men skåner nyttedyr;
52. glæder sig over den reform af den fælles fiskeripolitik, der i øjeblikket forberedes, og opfordrer Kommissionen til at integrere biodiversitetskriterier i sine fremtidige lovgivningsforslag; insisterer endvidere på, at der som et muligt alternativ til fiskeri bør udarbejdes modeller for bæredygtig akvakultur ud fra de retningslinjer, Kommissionen foreslår i sin meddelelse (KOM(2009)0162) om en bæredygtig fremtid for akvakultursektoren, og under hensyntagen til Europa-Parlamentets holdning i sin beslutning af 17. juli 2010;
53. fastslår, at de vigtigste redskaber til at nå biodiversitetsmålene for havmiljø ud over habitat- og fugledirektiverne består i vandrammedirektivet for kystfarvande og havstrategirammedirektivet for alle farvande;
54. mener, at reduktion af udsmid bør være et hovedmål for den fælles fiskeripolitik, og anmoder Kommissionen om at indkredse årsagerne til dette udsmid og udvikle specifikke løsninger for hver form for fiskeri, især gennem indførelsen af kvoter for flerartsfiskeri eller for biomasse ved hjælp af fiskeredskabernes selektivitet, såsom udbredelse af kvadratiske masker, og gennem arealforvaltning af bestandene;
55. mener, at de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer er ansvarlige for forvaltningen af fiskeriet og garanter for ansvarligt fiskeri på åbent hav; anser det derfor for essentielt at styrke deres beføjelser, især hvad angår kontrol og afskrækkelsesforanstaltninger, og mener, at det først og fremmest påhviler de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer at forvalte bestandene af visse havarter af kommerciel betydning og foreskrive anvendelsen af fangsttæster;
56. understreger behovet for yderligere tiltag inden for integreret kystforvaltning og fysisk planlægning af havområder, da disse kan blive vigtige elementer i en deltagerorienteret økosystemtilgang, der sikrer bevaring og bæredygtig forvaltning af hav- og kystressourcer med respekt for de naturlige processer og økosystemets bæreevne;
57. understreger på baggrund af de betydelige fald i akvatisk biodiversitet og forringelse af ferskvandsøkosystemerne betydningen af at sikre fuld gennemførelse af vandrammedirektivet og understreger behovet for at se på tabet af biodiversitet under udarbejdelsen af vandområdeplanerne;

58. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udforme deres skovbrugspolitik således, at der tages fuldt hensyn til skovens funktion som en reserve for biodiversitet, til sikring mod erosion og som kilde til dannelse af ny muld, deres evne til kulstofbinding og deres luftrensende egenskaber samt som kilde til fritidsformål for vore borgere;
59. glæder sig over Kommissionens meddelelse om at håndtere udfordringerne i forhold til skovrydning og skovødelæggelse for at bekæmpe klimaændringer og tab af biodiversitet (KOM(2008/0645), som opfordrer til at standse det globale skovtab senest i 2030;
60. påpeger, at voksende efterspørgsel efter agrobrændstof og det dermed stadig mere intensive pres for at få øget produktionen heraf truer biodiversiteten, navnlig i udviklingslandene, i kraft af nedbrydelse og omlægning af levesteder og økosystemer, såsom bl.a. vådområder og skove;
61. understreger behovet for at øge budgetmidlerne til forskning inden for miljø og biodiversitet under det ottende rammeprogram i forhold til de enorme behov og udfordringer, der skal leves op til i forbindelse med såvel tab af biodiversitet som klimaændringer;
62. bemærker, at punkt 8 i Rådets konklusioner af 21. oktober 2009 opfordrer Kommissionen til at foretage en akut sektor-for-sektor-gennemgang af støtte, som har en negativ indvirkning på miljøet, og opfordrer Kommissionen til straks at handle på disse konklusioner for at undgå støtte til politikker, der har en negativ indvirkning på den europæiske biodiversitet;
63. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udnytte den forberedende fase af udviklingen af det syvende miljøhandlingsprogram til at fremme og promovere debatten om biodiversitet i EU såvel som specifikke tiltag på området;

Biodiversitet og klimaændringer

64. understreger, at biodiversitet og modstandsdygtige økosystemer spiller en afgørende rolle for afbødningen af og tilpasningen til klimaændringerne, navnlig i betragtning af, at de terrestriske og marine økosystemer i øjeblikket absorberer omkring halvdelen af de menneskeskabte CO₂-udledninger;
65. glæder sig over den voksende støtte til foranstaltninger, der kan reducere påvirkninger fra klimaændringer, som biodiversiteten også kan drage nytte af, men som ikke bør få nogen negativ indvirkning på støttemidlerne til biodiversitet som sådanne;
66. opfordrer Kommissionen til at sikre, at foranstaltninger, der træffes for at afbøde klimaændringerne og tilpasse sig dem, ikke har negative virkninger på den marine og terrestriske biodiversitet;
67. understreger, at jordbunden spiller en afgørende rolle i opfyldelsen af EU's biodiversitetsmål; erkender, at jordforringelse primært har lokale og regionale årsager og virkninger, og at nærhedsprincippet derfor bør respekteres, opfordrer medlemsstaterne til at opfylde deres pligt til at garantere jordens kvalitet og holde jorden i god stand og opfordrer indtrængende de medlemsstater, der ikke har en lovgivning vedrørende

jordbundsbeskyttelse til at påtage sig deres ansvar;

Økonomisk værdi af biodiversitet

68. understreger, at fiskeriet spiller en essentiel rolle i økonomisk og social henseende for kystudviklingen og i miljømæssig henseende for havøkosystemerne; mener, at den fælles fiskeripolitik ikke må forhindre, men tværtimod skal gøre medlemsstaternes efterlevelse af lovgivningen om biodiversitet lettere, især for så vidt angår etableringen af tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger i Natura 2000-havområder;
69. erkender, at der er et betydeligt jobpotentiale forbundet med førnævnte aktiviteter og med udviklingen af en bæredygtig økonomi og grøn infrastruktur, som i sig selv ville skabe lokale job (som ikke kan flyttes til tredjelande), hvilket således bidrager stærkt til EU's 2020-strategi;
70. er endvidere stærkt overbevist om, at ressourceeffektivitet, en bæredygtig økonomisk udvikling og bevarelse af naturen kan og bør gå hånd i hånd; henleder særlig opmærksomheden på udviklingen af øko- og landboturisme, hvor rekreation og bevaring er gensidigt forstærkende;
71. understreger betydningen af bevaring af biodiversitet i gennemførelsen af Europa 2020-strategien, ikke alene på grund af det beskæftigelsespotentiale, den kan generere, men også det bidrag, den yder til en effektiv og bæredygtig udnyttelse af ressourcerne; erkender, at et stigende niveau af råvareproduktion, handel og forbrug er en vigtig drivkraft bag tabet af biodiversitet, og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at fremme og udvikle ressourceeffektivitet og politikker for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion;

Finansiering

72. konstaterer, at Kommissionen i 2004 skønnede, at de årlige udgifter til administration af Natura 2000-netværket ville beløbe sig til 6,1 mia. EUR; påpeger dog, at afkastet på investeringer i bevaring af biodiversitet ifølge undersøgelsen af de økonomiske aspekter ved økosystemer og biodiversitet (TEEB rapporten) bliver op til hundrede gange større;
73. beklager imidlertid, at der ikke er blevet stillet yderligere kilder til finansiering af gennemførelse af Natura 2000-direktiverne til rådighed fra Kommissionens side, og at der ikke foreligger nogen klar opdelt oversigt over, hvilke reelle beløb der hvert år afholdes til bevarelsen af biodiversiteten i EU, og insisterer på, at medlemsstaterne og Kommissionen må samarbejde om at skabe et klarere billede heraf;
74. mener, at EU bør tage et større ansvar for at beskytte naturværdier i Natura 2000-netværket, især når det gælder finansiering;
75. er tilfreds med, at udgifterne til LIFE+ er steget (+ 8 % i budgetforslaget for 2011), men understreger, at dette instrument fortsat kun udgør en meget lille del af EU-budgettet (0,2 %); Bemærker desuden, at EU-finansierede bevarelsesforanstaltninger ikke altid fortsættes, når fællesskabsfinansiering stopper; opfordrer Kommissionen til at tage mere hensyn til de forskellige faktorer, der har relevans for projekternes bæredygtighed, og at

indføre systematisk overvågning af projekter efter den sidste betaling;

76. er klar over, at der er yderligere finansiering til rådighed for bevarelse af biodiversiteten via andre instrumenter, såsom strukturfondene og Fonden for Udvikling af Landdistrikterne, men beklager, at de fleste medlemsstater kun i begrænset omfang udnytter denne mulighed; minder om, at det største bidrag til finansiering af biodiversitet i øjeblikket er tilgængeligt via ELFUL;
77. forventer – uden at foregribe fremtidige drøftelser og beslutninger om den nye flerårige finansielle ramme (fra 2014 og fremefter) og midtvejsevalueringen af de nuværende budgetmæssige rammer (2007-2013) – at budgetmæssige begrænsninger vil gøre det mere nødvendigt end nogensinde at opnå en høj merværdi og øget effektivitet af EU-midlerne, herunder midlerne til biodiversitet;
78. understreger derfor behovet for at få større indsigt i effektiviteten af biodiversitetsmidlerne og opfordrer Kommissionen til at fremlægge eksempler på god praksis med hensyn til effektivitet og merværdi;
79. glæder sig over anbefalingen fra Den Internationale Naturværnsunion (IUCN) om at anvende 0,3 % af BNP på nationale foranstaltninger til bevarelse af biodiversiteten;
80. bemærker med bekymring, at antallet af projekter, der finansieres under LIFE+-programmet hvert år er lavere end det vejledende rammebeløb i de forskellige medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at evaluere årsagerne til denne underudnyttelse, og om nødvendigt at foreslå ændringer til reglerne for programmet, især når det gælder medfinansieringsniveauer;
81. er overbevist om, at offentlig finansiering alene ikke vil være nok til at opfylde EU's overordnede mål, og understreger, hvor vigtig virksomhedernes ansvar for også at tage hensyn til biodiversiteten er; opfordrer Kommissionen til at undersøge midler til at gennemføre politikker, der tilskynder til positive investeringer i bevarelse af biodiversiteten og modvirke investeringer, som påvirker biodiversiteten negativt, både i den offentlige og den private sektor; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens lancering af en platform for erhvervslivet og biodiversitet, som sigter mod at inddrage den private sektor i biodiversitetsdagsordenen;
82. henstiller til, at reglerne for berettigelse til finansiering af projekter vedrørende biodiversitet gøres mere fleksible, for at tilskynde alle relevante aktører til at ansøge om den;
83. understreger, at det er nødvendigt at indregne eksterne omkostninger, risici og virkninger såsom bevaring af landbrugslandskabet, skadelig indvirkning på biodiversiteten eller omkostninger til at støtte biodiversiteten i produkternes endelige markedspris; henviser til, at dette på lang sigt er i virksomhedernes egen interesse, hvis de ønsker at bevare adgangen til naturressourcer; opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt og under alle omstændigheder i løbet af 2010 at offentliggøre den meddelelse, den har bebudet om fremtidig finansiering af Natura 2000, så dette aspekt kan undersøges sammen med den nye strategi for biodiversitet frem til 2020;

Data og vidensgrundlag

84. understreger vigtigheden af integrerede miljøregnskaber, der kan vise sammenhængen mellem miljøet og økonomien på europæisk, nationalt og regionalt plan og således gøre det muligt at vurdere produktions- og forbrugsmønstrenes indvirkning på naturressourcerne, og opfordrer medlemsstaterne til regelmæssigt at forsyne Eurostat og Det Europæiske Miljøagentur med de nødvendige data;
85. påpeger, at forskning og udvikling er af helt afgørende betydning for at indhente de nuværende vidensefterslæb og sikre løbende overvågning af tendenser inden for biodiversitet samt for at udvikle politikredskaber til at standse tab af biodiversitet;
86. glæder sig over Kommissionens sammenfattende rapport for 2001-2006, som evaluerer bevaringsstatus for beskyttede levesteder og arter i EU og medlemsstaternes fremskridt i gennemførelsen af Natura 2000-lovgivningen, men beklager det store antal 'ukendte' kvalifikationer; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre deres rapportering og Miljøagenturet og Kommissionen til at sikre en større pålidelighed og sammenlignelighed af data i deres fremtidige rapporter;
87. understreger, at der er behov for at få defineret et klart referencescenarie, hvorudfra Kommissionen skal måle fremskridt i retning af (under)målene; glæder sig i denne sammenhæng over det referencescenarie for biodiversitet, der er udviklet af Det Europæiske Miljøagentur glæder sig i denne forbindelse over Det Europæiske Miljøagents arbejde med informationssystemet for biodiversitet i Europa (BISE) og referencescenariet for biodiversitet, der vil give nyttige værktøjer til at forbedre og finjustere udformningen af biodiversitetspolitik, især for den strategiske plan, som Kommissionen er i gang med at udvikle; understreger, at eksisterende data bør anvendes i stedet for at insistere på indsamling af nye data;
88. glæder sig i betragtning af den brede offentligheds nuværende manglende viden om biodiversitetens betydning over Kommissionens oplysningskampagne og opfordrer medlemsstaterne til at intensivere deres bevidstgørelsesindsats og udveksling af bedste praksis;

Internationale aspekter

89. er foruroliget over, at det ikke er lykkedes at opfylde eller blot komme i nærheden af det globale mål at nedbremse tabet af biodiversitet inden 2010, således som det vedtoges på verdensstopmødet i 2002 om bæredygtig udvikling, og over følgerne af fortsat tab af biodiversitet og forringelse af økosystemet for årtusindudviklingsmålene og 2015-målet om at mindske fattigdom og sult og forbedre sundhed og menneskers velfærd; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte integrering af biodiversitet i globale processer såsom årtusindudviklingsmålene;
90. ser med glæde frem til den partskonference under biodiversitetskonventionen, der afholdes i oktober 2010 i Nagoya, og opfordrer indtrængende EU til at sende en bredt dækkende delegation velforberedt og godt koordineret til denne konference; og understreger, at det er nødvendigt for EU at fastlægge en stærk og samstemt holdning i forvejen; foruroliges imidlertid over, at det kun er miljøministre, der kommer til at deltage

i konferencen, selv om der er brug for en tværsektoriel strategi for komme videre med den globale biodiversitetsdagsorden;

91. opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte etableringen af et mellemstatsligt videnskabeligt panel om politik vedrørende biodiversitet og økosystemtjenester under De Forenede Nationers Miljøprogram og bistå med etableringen af dette panel;
92. går ind for tanken om - som drøftet på et møde i juli 2008 under det franske formandskab - at udvikle Natura 2000-lignende netværker i EU's oversøiske lande og territorier samt regioner i den yderste periferi, som huser nogle af planetens rigeste biodiversitetshotspots, og understreger, at det er nødvendigt at støtte denne udvikling via EU-politikinstrumenter som f.eks. udviklingspolitikken;
93. påpeger, at skovrydning forårsager større CO₂-udledning end hele transportsektoren, og at bevarelse af skovene er en af hjørnestenene i den globale bevarelse af biodiversitet og økosystemtjenester;
94. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til effektivt at indarbejde miljøaspektet i deres forbindelser med tredjelande parallelt med respekt for sociale rettigheder og garantier for beskyttelse af lokalsamfund og indfødte befolkninger samt disses inddragelse i beslutningsprocesserne, specielt hvad angår jordudnyttelse og skovbeskyttelse, og at fortsætte det "grønne diplomati"; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sørge for, at det med EU-handlingsplanen i tolv punkter til støtte for årtusindudviklingsmålene erkendes, at det er bydende nødvendigt at integrere hensyn til miljømæssig bæredygtighed via Unionens udviklingssamarbejde og optræden udadtil, samt sikres, at der sker en målrettet finansiel indsats til støtte for biodiversitet og økosystemtjenester;
95. understreger, at der er behov for innovative finansieringssystemer for at fremme anerkendelsen af biodiversitetens (økonomiske) værdi, og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at indlede globale drøftelser om behovet og mulige nærmere betingelser for innovative systemer til betaling af økosystemtjenester;
96. insisterer på, at bæredygtigheden hos de produkter, der forhandles, skal være et centralt spørgsmål i internationale handelsaftaler; understreger i denne sammenhæng, at det er nødvendigt at inddrage ikke-handelsmæssige aspekter, herunder produktionsmetoder og respekt for biodiversiteten, i alle fremtidige WTO-aftaler;
97. beklager dybt det skuffende resultat af CITES-konferencen, hvor EU-mandatets hovedindhold ikke trængte igennem, bl.a. beskyttelse af marine arter af stor kommerciel betydning;
98. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre deres interne beslutningsprocedurer hurtigere og mere effektive, afsætte flere ressourcer og mere tid til deres diplomatiske indsats over for tredjelande samt forstærke den fælles kapacitet i forbindelse med de forskellige konventioner og samspillet mellem disse; finder, at mange beskyttede Natura 2000-områder er direkte eller indirekte berørt af forurening, og at skader på miljøet også kommer fra lande uden for Europa, hvorfor nødvendigheden af at indarbejde europæiske miljøstandarder i vores partnerskabsaftaler med nabolandene bør understreges;

o
o o

99. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Alt, der har værdi, har intet forsvar. Denne verslinje fra den nederlandske poet, kunstner og fotograf Lucebert (1924-1994) resumerer rammende den store udfordring, vi står over for med hensyn til biodiversitet.

På den ene side er det er uvurderlig betydning for samfundet, at biodiversiteten og økosystemerne bevares og det forhindres, at de forringes yderligere. Det er ikke blot vor moralske pligt at standse tabet af biodiversitet – princippet om ansvarlighed tvinger os til at bevare vor planet på en måde, så den også kan bære fremtidige generationer. Dette er også økologisk og økonomisk fornuftigt. Økologisk betragtet gør den brede vifte af samspil mellem biodiversitetens forskellige komponenter planeten beboelig for alle arter, herunder mennesket. Blandt de "varer og tjenester", økosystemerne leverer, kan nævnes forsyning med fødevarer, brændstoffer og fibre, rensning af luft og vand, nedbrydning af affald, nedbremsning af højvande, tørke, ekstreme temperaturer og vindstyrke, fornyelse af jordens frugtbarhed og bestøvning af planter. Derfor er det også økonomisk betragtet i vor egen interesse at beskytte biodiversiteten. Når alt kommer til alt, er de biologiske ressourcer det fundament, vi bygger civilisationer på. Tabet af biodiversitet er en trussel for vor fødevarerforsyning, muligheder for fritidsaktiviteter og turisme, evne til at håndtere klimaændringer samt kilder af træ, medicin og energi.

På den anden side synes vi at have mistet forbindelsen til naturen og kæmper for at finde denne "naturens værdi". Vore produktionsmetoder og den pris, vi betaler for varer og tjenesteydelser, tager ikke – eller kun i begrænset udstrækning – højde for omkostningerne ved tab af biodiversitet eller forringelse af økosystemerne. Samtidig bliver tjenesteydelser eller aktiviteter, hvormed det søges at standse tab af biodiversitet og bevare værdifulde økosystemer, ofte ikke belønnet ordentligt. Selv om det kan være kontroversielt at fastsætte en pris for økosystemtjenester, ser det ud fra løbende undersøgelser¹ ud til, at velfærdstabet som følge af tab af biodiversitet i øjeblikket ligger på 50 mia. EUR om året (lige under 1 % af BNP) og vil stige til 14 billioner EUR eller 7 % af skønnet årligt BNP i 2050.

En presserende situation

Tabet af biodiversitet fortsætter med alarmerende hast. Verden over skønnes det, at den nuværende globale artsudryddelsesrate er 50-1.000 gange højere end den naturlige baggrundsrate. Det prognosticeres, at tabsraten vil blive ti gange højere inden 2050. I EU er 42 % af pattedyrene, 43 % af fuglene, 45 % af sommerfuglene, 30 % af padderne, 45 % af krybdyrene og 52 % af ferskvandsfiskene udryddelsestruede. Kommissionen erklærede i sin midtvejsevaluering af gennemførelsen af EU's handlingsplan for biodiversitet i 2008, at 50 % af arterne og hen imod 80 % af levestederne af bevarelsesbetydning for EU har en ugunstig status.

I forbindelse med klimaændringerne er det så meget mere vigtigt at standse tabet af

¹ De økonomiske aspekter af økosystemer og biodiversitet (TEEB), <http://www.teebweb.org/>

biodiversitet og bevare eller genoprette robuste økosystemer, når man tænker på, at terrestriske og marine økosystemer i øjeblikket optager omkring halvdelen af de menneskeskabte CO₂-udledninger, hvilket gør dem uvurderligt vigtige på grund af deres evne til at opfange og lagre kulstof. Til gengæld kan forringelsen og ødelæggelsen af økosystemer frigøre betydelige mængder drivhusgasser, og der viser sig flere og flere tegn på, at Jordens kulstofdræn mister kapacitet på grund af den globale opvarmning og andre stressfaktorer. Det er derfor livsnødvendigt for at mildne klimaændringerne og tilpasse sig dem, at økosystemerne bevares.

Desværre har tidligere internationale og europæiske initiativer og aftaler om at standse tabet af biodiversitet og økosystemer ikke været nogen succes. I 1992 vedtoges biodiversitetskonventionen som et resultat af Rio-topmødet om Jorden, og den ratificeredes af EU i 1993. I 1998 vedtog EU en strategi for biodiversitet med fire handlingsplaner for biodiversitet, som fremlagdes i 2001 og vedrørte hhv. bevarelse af naturressourcer, landbrug, fiskeri og økonomisk samarbejde samt udviklingssamarbejde. Naturen og biodiversitet er også et af de fire prioriterede områder i EU's sjette miljøhandlingsprogram sammen med klimaændringer, ressource- og affaldsforvaltning samt sundhed i miljøsammenhæng. I 2006 præsenterede Kommissionen en handlingsplan til standsning af tabet af biodiversitet, hvori der var fastlagt fire prioriterede områder: biodiversitet i EU, EU og global biodiversitet, biodiversitet og klimaændringer samt vidensgrundlag. Trods disse initiativer er det desværre ikke lykkedes at opfylde EU's mål at standse forringelsen af biodiversiteten inden 2010, således som det fastsattes på det europæiske topmøde i Göteborg i 2001.

Selv om der er tale om en presserende situation, er de europæiske borgere ikke tilstrækkeligt bevidste om tabet af biodiversitet og dets skadelige følger. Ifølge en Eurobarometerundersøgelse fra april 2010 kender kun 38 % af europæerne betydningen af begrebet biodiversitet, mens 28 % kender ordet, men ikke dets betydning. Det skal indrømmes, at flertallet betragter tab af biodiversitet som et alvorligt anliggende, men ikke tror, at de vil blive personligt berørt heraf. Kun 17 % af dem, der svarede, mener, at de allerede er berørt af biodiversitetens forringelse. Som den vigtigste grund til deres manglende indsats for at bekæmpe tabet af biodiversitet nævner borgerne manglende viden om, hvad der kan gøres. Derfor er der i høj grad brug for en bevidstgørelseskampagne på dette område.

EU-instrumenter og -politikker

Det vigtigste instrument på EU-niveau til bevarelse af biodiversitet og økosystemer er Natura 2000, som er et EU-dækkende net af naturbeskyttelsesområder, der indførtes med habitatdirektivet. Det består af særlige bevaringsområder udpeget af medlemsstaterne på grundlag af habitatdirektivet (1992) og omfatter desuden særlige beskyttelsesområder, der udpeges på grundlag af fugledirektivet (1979). Hovedformålet med Natura 2000 er "at bidrage til at sikre den biologiske diversitet ved at bevare naturtyperne samt de vilde dyr og planter inden for (...) medlemsstaternes område i Europa".¹ Foranstaltninger, der er truffet på grundlag af Natura 2000-lovgivning, tager sigte på "at opretholde eller genoprette en gunstig bevaringsstatus for naturtyper samt vilde dyre- og plantearter af fællesskabsbetydning",

¹ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet), artikel 2.

samtidig med at de "tager hensyn til de økonomiske, sociale og kulturelle behov og til regionale og lokale særpræg".¹ Trods det nuværende fokus på bevarelse af levesteder og artsbeskyttelse kunne det være hensigtsmæssigt at overveje at fokusere mere på at skabe robuste økosystemer, der kan klare stress og levere værdifulde økosystemtjenester.

Som det er almindeligt i forbindelse med europæisk miljøpolitik, tillader disse direktiver den nødvendige fleksibilitet til at skræddersy gennemførelsesforanstaltningerne efter de lokale forhold – og det med rette, ud fra subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne. Der skal naturligvis gøres noget for at forhindre, at forskellene mellem medlemsstaterne bliver så store, at resultater bliver, at direktivernes effektivitet lider skade. F.eks. er der stadig store forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til, hvor hurtigt direktiverne gennemføres, og hvorledes de fortolkes f.eks. ud fra forsigtighedsprincippet, når det drejer sig om igangværende aktiviteter og eksterne virkninger.

Biodiversitet er også efterhånden blevet en faktor på andre politikområder end europæisk miljøpolitik, selv om den i mange tilfælde kun er blevet integreret i et hidtil beskedent omfang som f.eks. inden for den fælles fiskeripolitik (der i øjeblikket er under revision), idet der dog også findes gode eksempler bl.a. inden for den fælles landbrugspolitik som de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger og kravet om at opretholde en god landbrugs- og miljømæssig stand samt den fokusering på biodiversitet, der er tale om i det syvende forskningsrammeprogram.

Eftersom landmændene forvalter omkring halvdelen af de europæiske jordarealer, spiller de en særlig rolle med hensyn til at bevare biodiversiteten og står over for en betydelig udfordring under processen. Fordi verdens befolkning og velstand vokser, er den globale landbrugsproduktion også nødt til at vokse, samtidig med at landbrugssektoren skal sørge for, at der findes livskvalitet på landet, og at biodiversiteten bevares. Som led i en vellykket fremtidig landbrugspolitik skal disse tre komponenter supplere og ikke modarbejde hinanden.

Finansiering

Som et resultat af bl.a. en ofte sektoropdelt tilgang til biodiversitet er der også tale om en stærkt opdelt finansiering af biodiversitets- og økosystemforanstaltninger via EU-budgettet. EU's Finansielle Instrument for Miljøet (LIFE), der indførtes i 1992 for at støtte gennemførelsen af EU's miljøpolitik, har traditionelt spillet en vigtig rolle i finansieringen af biodiversitetsbevarelse inden for EU, selv om der er tale om en lille del af EU's samlede udgifter. Andre finansieringskanaler er

- den fælles landbrugspolitik: hovedsagelig miljøvenlige landbrugsforanstaltninger, som er et af de største områder, hvor der ydes EU-støtte til biodiversitet (finansieret via ELFUL),
- den fælles fiskeripolitik: beskyttelsesforanstaltninger for havmiljøet (EFF),
- regional udvikling og samhørighed (strukturfonde og Samhørighedsfonden),
- forskningspolitik (det syvende rammeprogram).

På den ene side kan opdelt finansiering have den positive virkning, at flere kilder kan udnyttes. På den anden side er det f.eks. resultatet af obligatorisk samfinansiering og "frit valg" inden for landdistrikts- og strukturpolitik, at kun medlemsstater, der bevidst foretager et

¹ Idem.

sådant valg, virkelig anvender disse midler til biodiversitetsformål. Også på dette område er der betydelige forskelle mellem de 27 medlemsstater.

Uden at foregribe debatten om den nye flerårige finansielle ramme for tiden efter 2013 må det siges, at der nødvendigvis skal findes andre finansieringsmekanismer end offentlige finansieringskilder (støtte), idet der ligger en stor udfordring i at indarbejde eksterne omkostninger i de endelige produktpriser.

Kommende initiativer

I år, som er det internationale biodiversitetsår, er der eller vil der blive foreslået nye initiativer til standsning af tabet af biodiversitet og forringelse af økosystemerne. Den 18.-29. oktober 2010 afholdes tiende partskonference (COP10) under biodiversitetskonventionen (CBD) i Nagoya (Japan).

På europæisk plan fremlagde Kommissionen den 19. januar 2010 sin meddelelse om mulighederne for en EU-vision og mål for biodiversitet for tiden efter 2010, som i øjeblikket er til offentlig høring. De fire mulige politikområder er som foreslået af Kommissionen:

- 1) en mærkbar bremsning af tabet af biodiversitet og økosystemtjenester i EU senest i 2020,
- 2) en standsning af tabet af biodiversitet og økosystemtjenester i EU senest i 2020,
- 3) en standsning af tabet af biodiversitet og økosystemtjenester i EU senest i 2020 og så vidt muligt en genetablering af dem,
- 4) en standsning af tabet af biodiversitet og økosystemtjenester i EU senest i 2020 og så vidt muligt en genetablering af dem samt en intensivering af EU's bestræbelser på at standse tabet af biodiversitet på verdensplan.

Denne meddelelse og resultatet af den offentlige høring forventes at føre til offentliggørelse af et forslag til en ny EU-strategi for biodiversitet, herunder lovgivningsforslag, inden årets udgang.

Endvidere enedes Rådet (miljø) den 15. marts 2010 om et nyt overordnet mål, nemlig "at standse tabet af biodiversitet og nedbrydelsen af økosystemtjenester i EU inden udgangen af 2020 og så vidt muligt genetablere disse og samtidig intensivere EU's bestræbelser på at standse tabet af biodiversitet på globalt plan".

Det er meningen, at denne initiativbetænkning skal afspejle Europa-Parlamentets prioriteter i kampen mod fortsat tab af biodiversitet og nedbrydning af økosystemerne.

8.4.2010

UDTALELSE FRA FISKERIUDVALGET

til Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed

om gennemførelsen af EU-lovgivning til bevarelse af biodiversitet
(2009/2108(INI))

Rådgivende ordfører: Isabella Lövin

FORSLAG

Fiskeriudvalget opfordrer Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. bifalder Kommissionens valg af et nyt overordnet mål for 2020 med sigte på "at standse tabet af biodiversitet og økosystemtjenester i EU senest i 2020 og så vidt muligt genetablere dem og intensivere EU's bestræbelser på at standse tabet af biodiversitet på verdensplan";
2. understreger, at det er yderst vigtigt at bremse tabet af biodiversitet for at sikre fiskersamfundenes overlevelse, idet de er negativt berørt af udtømningen af fiskebestandene, der er affødt af forskellige menneskelige aktiviteter;
3. mener, at beskyttelsen af havets biodiversitet er af afgørende betydning, eftersom det øger økosystemets modstandskraft og derfor bl.a. hjælper med til at afbøde virkningerne af klimaforandringer;
4. opfordrer derfor Kommissionen til at træffe særlige foranstaltninger for at beskytte de havarter og marine naturtyper, der er mest sårbare over for klimaforandringer, og endvidere sikre, at tiltag med henblik på tilpasning til eller afbødning af klimaforandringernes indvirkninger ikke får nogen skadelige følger for havets biodiversitet;
5. opfordrer Kommissionen til at vedtage en model for havbeskyttelsesområder, der gør det muligt at forene miljøbeskyttelse med bæredygtigt fiskeri; opfordrer den til regelmæssigt at aflægge rapport dels om medlemsstaternes fremskridt med gennemførelsen af habitat- og fugledirektiverne i national ret, især etableringen af Natura 2000-netværket i

- havmiljøet, eftersom mindre end 10 % af de nuværende beskyttede områder er havområder, og dels om medlemsstaternes indberetnings- og tilsynsforpligtelser;
6. fastslår, at de vigtigste redskaber til at nå biodiversitetsmålene for havmiljø ud over habitat- og fugledirektiverne består i vandrammedirektivet for kystfarvande og havstrategirammedirektivet for alle farvande;
 7. mener, at medlemsstaterne skal kunne iværksætte initiativer til beskyttelse af havets biodiversitet, der er mere vidtgående end de tiltag, der kræves i EU-retten;
 8. mener, at de hidtidige bestræbelser på at minimere og eliminere bifangst af ungfisk, fiskearter der ikke er omfattet af mål, havpattedyr, skildpadder og fugle inden for europæisk fiskeri overordnet set har været utilstrækkelige;
 9. mener, at reduktion af udsmid bør være et hovedmål for den fælles fiskeripolitik, og anmoder Kommissionen om at indkredse årsagerne til dette udsmid og udvikle specifikke løsninger for hver form for fiskeri, især gennem indførelsen af kvoter for flerartsfiskeri eller for biomasse ved hjælp af fiskeredskabernes selektivitet, såsom udbredelse af kvadratiske masker og arealforvaltning af bestandene;
 10. understreger, at fiskeriet spiller en essentiel rolle i økonomisk og social henseende for kystudviklingen og i miljømæssig henseende for havøkosystemerne; mener, at den fælles fiskeripolitik ikke må forhindre, men tværtimod skal gøre medlemsstaternes efterlevelse af lovgivningen om biodiversitet lettere, især for så vidt angår etableringen af tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger i Natura 2000-havområder;
 11. bemærker, at EU-lovgivningen om biodiversitet ikke yder havdyr og havhabitater samme grad af beskyttelse som landdyr og habitater på land, og opfordrer derfor Kommissionen til at foretage en vurdering af lovgivningens svagheder og gennemførelsen heraf, og til at skabe havbeskyttelsesområder, hvor økonomiske aktiviteter, herunder fiskeri, er genstand for intensiv økosystembaseret forvaltning;
 12. bemærker endvidere, at de forskellige konventioner for de regionale farvande omkring EU, såsom Oskar, Helcom og Barcelona, udgør en vigtig ramme om beskyttelsen af havøkosystemer;
 13. minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at havstrategidirektivet ikke begrænser anvendelsen af havbeskyttelsesområder til Natura 2000, og anmoder derfor medlemsstaterne og Kommissionen om at tage alle havbeskyttelsesområder i betragtning og knytte forbindelser imellem dem, inklusive områder, der er beskyttede i henhold til de regionale havkonventioner, med det formål at skabe et sammenhængende og omfattende netværk;
 14. fremhæver, at den vigtigste indikation af gode miljøforhold er, at havets biodiversitet er bevaret;
 15. understreger potentialet for praktiske forbedringer af havforvaltningen i lyset af, at havstrategirammedirektivet har indført nye mekanismer til bedre samordning mellem havbeskyttelsesområder og fiskeriforanstaltninger;

16. opfordrer Kommissionen til at integrere økosystemtilgangen, der allerede er indført med vandrammedirektivet og havstrategirammedirektivet, i alle EU-politikker, der vedrører havbiodiversitet; understreger endvidere, at økosystemets funktioner omfatter, men ikke er begrænset til, kulstoflagring og -binding gennem naturlige økosystemer;
17. understreger behovet for yderligere tiltag inden for integreret kystforvaltning og fysisk planlægning af havområder, da disse kan blive vigtige elementer i en deltagerorienteret økosystemtilgang, der sikrer bevaring og bæredygtig forvaltning af hav- og kystressourcer med respekt for de naturlige processer og økosystemets bæreevne;
18. mener, at de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer er ansvarlige for forvaltningen af fiskeriet og garanter for ansvarligt fiskeri på åbent hav; anser det derfor for essentielt at styrke deres beføjelser, især hvad angår kontrol og afskrækkelsesforanstaltninger, og mener, at det først og fremmest påhviler de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer at forvalte bestandene af visse havarter af kommerciel betydning og foreskrive anvendelsen af fangsttæster;
19. opfordrer Kommissionen til at sætte sig det allerhøjeste ambitionsniveau for dens tiltag til genoprettelse af biodiversitet og naturlige økosystemer inden for det samlede havmiljø i EU; understreger endvidere, at indsatsen til genoprettelse kan blive en betydelig kilde til beskæftigelse i kystsamfundene;
20. opfordrer EU til at sikre beskyttelsen af ligelighed på EU-plan og globalt plan; understreger endvidere betydningen af at sikre og udvide anvendelsen af princippet om, at forureneren betaler, og princippet om fuld omkostningsdækning;
21. opfordrer Kommissionen til at overveje at indføre nationale eller sektorbaserede mål for begrænsningen af både indvirkningerne på biodiversitet og tab af biodiversitet;
22. opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle samfundssektorer og den brede offentlighed kendskab til emnet og inddragelse i indsatsen indgår i EU's vision for biodiversitet efter 2010.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	7.4.2010
Resultat af den endelige afstemning	+: 20 -: 1 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Josefa Andrés Barea, Kriton Arsenis, Alain Cadec, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Marek Józef Gróbarczyk, Carl Haglund, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Jean-Marie Le Pen, Isabella Lövin, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Britta Reimers, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Catherine Trautmann, Jarosław Leszek Wałęsa
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Izaskun Bilbao Barandica, Julie Girling, Raúl Romeva i Rueda, Antolín Sánchez Presedo

2.6.2010

UDTALELSE FRA UDVALGET FOR ANDRAGENDER

til Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed

om gennemførelsen af EU-lovgivning til bevarelse af biodiversitet
(2009/2108(INI))

Rådgivende ordfører: Victor Boștinaru

FORSLAG

Udvalget for Andragender opfordrer Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. deler den bekymring, som mange andragere har udtrykt i forbindelse med, at det ikke er lykkedes Den Europæiske Union at sikre, at 2010-handlingsplanen om biodiversitet blev effektivt gennemført, og betragter dette som et resultat af en række vigtige faktorer, som de europæiske institutioner, navnlig Kommissionen, og medlemsstaterne, herunder deres regionale og lokale myndigheder, er ansvarlige for;
2. understreger vigtigheden af, at fugle- og habitatdirektivet gennemføres fuldt ud og understøttes af tilstrækkelige finansielle midler, og at det terrestriske og marine Natura 2000-net fuldføres; mener, at fugle- og habitatdirektiverne er ryggraden i EU's naturbeskyttelseslovgivning, og at de på trods af de betydelige forsinkelser i anvendelsen heraf har vist sig i stand til at vende den faldende tendens hvad angår truede arter og levesteder, såfremt de bliver gennemført og finansieret fuldt ud;
3. bemærker, at det af drøftelserne i udvalget fremgår, at der ofte er en manglende beslutsomhed fra Kommissionens side til at håndhæve anvendelsen af miljødirektiver vedrørende bevarelse af biodiversiteten korrekt, hvilket er påvist ved den ofte afvisende holdning til borgernes andragender, modviljen til at indlede traktatbrudsprocedurer mod medlemsstater og en generel manglende anerkendelse af vigtigheden af forsigtighedsprincippet som en metode til at forebygge tab af biodiversitet;
4. opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt og under alle omstændigheder i løbet af 2010 at offentliggøre den meddelelse, den har bebudet om fremtidig finansiering

af Natura 2000, så dette aspekt kan undersøges sammen med den nye strategi for biodiversitet frem til 2020;

5. bemærker, at der heldigvis findes tilfælde, hvor Kommissionen har handlet efter drøftelser med Udvalget for Andragender, navnlig i tilfælde af andragender om vejføringen Via Baltica, der i henhold til den oprindelige plan ville ødelægge enestående områder af urskov og vandløb i Rospudadalen, et forslag som nu er blevet opgivet, og hvor der i stedet er valgt en alternativ vejføring, som respekterer Natura 2000-områderne;
6. henviser til eksempler, hvor vigtige andragender er blevet modtaget, men hvor udvalget endnu ikke har fået tilsagn fra Kommissionen om, at den vil håndhæve anvendelsen af EU-direktiverne korrekt: gasledningen i Østersøen, Nord Stream, som Parlamentet vedtog en vigtig betænkning om vedrørende den mulige indvirkning på miljøet og skrøbelige økosystemer, og de miljømæssige konsekvenser af omfattende urbanisering i Spanien og dens indvirkning på miljøet i kystområder og øsamfund;
7. udtrykker bekymring over, at Kommissionen i mange tilfælde har undladt at handle, indtil de såkaldte endelige afgørelser fra medlemsstaternes myndigheder foreligger; bemærker imidlertid, at når sådanne "endelige afgørelser" er truffet, er det ofte for sent at undgå uoprettelige skader på det lokale miljø og de deraf følgende negative følger for biodiversiteten og arters bevarelse og beskyttelse; bemærker, at Kommissionen endvidere er for eftergivende med hensyn til de frister, inden for hvilke medlemsstaterne bør være forpligtet til at svare i forbindelse med eventuelle overtrædelser i miljøspørgsmål, og for tilbageholdende med at foretage sine egne objektive vurderinger;
8. støtter Det Europæiske Miljøagenturs kommentarer, hvoraf fremgår, at "at bevaringsstatussen for arter og levesteder, som er beskyttet under EU-habitatdirektivet, giver anledning til bekymring", og at man ikke skal "fokusere alle vores bestræbelser på at bevare øer af biodiversitet, mens vi mister naturen alle andre steder", da dette afspejler de synspunkter, der meget ofte udtrykkes af EU-borgerne i deres andragender til Europa-Parlamentet;
9. opfordrer til, at direktivet om vurdering af virkninger på miljøet (VVM-direktivet) styrkes, og at dets formål fortolkes meget strengere, og bemærker for eksempel, at udviklere af store infrastrukturprojekter i henhold til dette direktiv selv foretager miljøkonsekvensvurderingen på en måde, der for ofte mangler objektivitet, og undlader at overveje de lokale samfunds og deres folkevalgtes betænkeligheder, når disse forsøger at forsvare biodiversiteten; finder, at en fælles europæisk akkrediteringsordning for eksperter er nødvendig;
10. kritiserer den tilsyneladende stigende tendens hos de politiske myndigheder i medlemsstaterne til at nægte de berørte lokale borgere adgang til oplysninger om de miljømæssige virkninger af projekter, hvilket er i strid med Århuskonventionen, der er indarbejdet i EU-lovgivningen;
11. opfordrer indtrængende Miljøudvalget til at notere sig de uafhængige eksperters kommentarer inden for rammerne af en undersøgelse, der på anmodning af Udvalget for Andragender er foretaget af anvendelsen af habitatdirektivet, navnlig for så vidt angår den manglende evaluering af alternativer til og kumulative virkninger af projekter, den

utilstrækkelige forvaltning af lokaliteterne og, når der er truffet kompensationsforanstaltninger, den manglende kontrol af sådanne foranstaltninger og det forhold, at de, såfremt de overhovedet gennemføres, gennemføres for sent, samt de øvrige forslag og anbefalinger i denne rapport;

12. opfordrer til et mere effektivt grænseoverskridende samarbejde for at bevare biodiversiteten og miljøet i almindelighed, navnlig i områder som Donaufloden og -deltaet, Sortehavet, Middelhavsområdet og de baltiske områder, således som Det Europæiske Miljøagentur har opfordret til; finder, at mange beskyttede Natura 2000-områder er direkte eller indirekte berørt af forurening, og at skader på naturen også kommer fra lande uden for Europa, hvorfor nødvendigheden af at indarbejde europæiske miljøstandarder i vores partnerskabsaftaler med nabolandene bør understreges;
13. mener, at det bør være de politiske myndigheder i medlemsstaterne, som skal vise, hvordan de agter at bevare miljøet og dets biodiversitet, når de overvejer at udvikle ny infrastruktur, snarere end borgerne, som gennem deres andragender kræver, at deres rettigheder i henhold til direktiverne beskyttes;
14. opfordrer til at gøre en stor indsats for at integrere biodiversiteten i alle relevante EU-politikker, navnlig i forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik, den fælles landbrugspolitik og EU's nye finansielle overslag; finder, at VVM-direktivet, direktivet om strategiske miljøkonsekvensvurderinger samt fugle- og habitatdirektiverne kræver nye strengere retningslinjer for at sikre en korrekt gennemførelse heraf på grundlag af henstillinger fra Parlamentets kompetente udvalg, som Udvalget for Andragender er parat til at samarbejde med for at sikre, at borgernes bekymringer i højere grad afspejles i fremtidige miljøforanstaltninger;
15. mener, at det må være en prioritet at sikre en fuld og effektiv gennemførelse af den nuværende EU-lovgivning om miljø og biodiversitet og en klar forpligtelse til at støtte dens mål; mener, at det, selv om det er blevet påvist, at en række forbedringer bør foretages, er afgørende at fokusere på håndhævelse og en mere effektiv kontrol.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	1.6.2010
Resultat af den endelige afstemning	+: 23 -: 0 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Margrete Auken, Elena Băsescu, Victor Boştinaru, Simon Busuttil, Michael Cashman, Bairbre de Brún, Pascale Gruny, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Erminia Mazzoni, Willy Meyer, Mariya Nedelcheva, Nikolaos Salavrakos, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Pablo Arias Echeverría, Sandrine Béliet, Kinga Göncz, Marian Harkin, Axel Voss
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Enrique Guerrero Salom, Andres Perello Rodriguez

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	14.7.2010
Resultat af den endelige afstemning	+: 55 -: 0 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	János Áder, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Milan Cabrnach, Martin Callanan, Nessa Childers, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klaf, Holger Krahmer, Jo Leinen, Peter Liese, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Catherine Soullie, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Marisa Matias, Miroslav Mikolášik, Bill Newton Dunn, Jaroslav Paška, Licia Ronzulli, Renate Sommer, Eleni Theoharous, Marianne Thyssen, Michail Tremopoulos, Giommara Uggias, Thomas Ulmer, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Peter van Dalen